

Nr 148.

Godkänd av första kammaren den 12 maj 1922.

Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1922.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt befrielse för riksbanken under viss tid från skyldigheten att inlösa av banken utgivna sedlar med guld.

(Bankoutskottets utlåtande nr 37.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 28 april 1922 dagtecknad proposition, nr 253, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att riksbanken må för tiden från och med den 16 maj till och med den 30 juni 1922 vara fritagen från skyldigheten att vid anfordran inlösa av banken utgivna sedlar med guld efter deras lydelse, med rätt dock för riksbanken att, om förhållandena därtill giva anledning, före utgången av nämnda tid återupptaga inlösningen av bankens sedlar.

Frågan om återupptagande av sedlarnas inlösen med guld var, såsom av den i propositionen lämnade redogörelsen framgår, senast föremål för riksdagens behandling under sistlidna mars månad och medgavs riksbanken fortsatt befrielse från sedelinlösningsplikten för tiden till och med den 15 innevarande maj. Det framhölls vid berörda tillfälle, att alla vore ense därom, att enda vägen för uppnående av en stabilisering av prisnivån vore återgång till en effektiv guldmyntfot samt att detta borde ske på den lagstadgade guldparitetens grund. Såväl tull- och traktatkommittén som full-

mäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret hade uttalat sig för lämpligheten av en dylik åtgärd, en uppfattning som också delades av Eders Kungl. Maj:t och riksdagen.

I avseende härå har någon förändring icke heller inträffat, i det att även nu samtliga, såväl fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret som Eders Kungl. Maj:t, alltjämt äro av samma mening.

Beträffande åter tidpunkten, då en dylik återgång borde äga rum, hava olika åsikter gjort sig gällande. Det har sålunda från några håll förmenats, att man nu icke längre borde uppskjuta att vidtaga den ifrågavarande åtgärden. Å andra sidan framhålles allt fortfarande liksom vid frågans senaste behandling, att man i berörda avseende icke borde handla annat än i samförstånd med andra länder, vilkas valutaställning vore närmast jämförlig med vår. Av propositionen framgår, att såväl fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret som departementschefen äro av den mening, att Sverige icke ensamt bör återgå till guldmyntfot. Riksdagen vill för sin del ansluta sig till denna uppfattning. Under sådana förhållanden har riksdagen, som i likhet med departementschefen förutsätter, såväl att ifrågavarande spörsmål ägnas all vederbörlig uppmärksamhet som ock att åtgärder ej må vidtagas, vilka kunna försvåra vårt lands återgång till guldmyntfot inom den närmaste tiden, bifallit Eders Kungl. Maj:ts förslag.

Stockholm den 12 maj 1922.

Med undersåtlig vördnad.
